

Blouznění senátorů o kouření

Po nekonečných pŕtkách začal na konci května platit protikuřácký zákon. A už se objevují návrhy na jeho úpravy.

Pavel Pafko

lékař

V rozpravě Senátu jeden z jeho členů radí, jak si v letadle na toaletě zakouřit: „My jsme vymysleli pro naše členy (Asociace kuřáků ČR) takovou fintu, že se kouří do mísy a stále se splachuje a senzory to nezaznamenávají.“ V USA by takového člověka nepochybně zavřeli. K hlasu jednoho senátora se nyní přidalo dalších devatenáct, kteří v dopise Ústavnímu soudu navrhuji zrušení některých ustanovení zákona, kterému se lidově říká protikuřácký.

V obecné části předmětného návrhu na změnu zákona senátoři uvádějí několik pozoruhodných myšlenek, z nichž základní je poukaz na to, že „veřejná moc v liberálním právním státě nemá vychovávat občany a vnucovat jim životní styl, který momentálně držitel moci považuje za správný“.

Jako vysokoškolský učitel již dlouho učím dospělé lidi a touto výchovou mne pověřila fakulta (stát) a ještě mě za ni platí. Učím studenty a mladé lékaře, jak se chovat k nemocným, kolegům a tak dále. Že veřejná moc ovlivňuje, ba i vnucuje občanům jistý životní styl, je nepochybné. V naší zemi máme například hygienickou službu, která svou osvětou vychovává a někdy i sankcionuje. Stačí, aby si některý z podepsaných senátorů šel zaplavat například do podolského bazénu v trenýrkách, a bude vykázán.

„V našem státě není trestná sebevražda, pak nemůže být trestné ani jednání, které někdo jiný hodnotí tak, že neprospívá zdraví toho, kdo je činí.“ Tak to je další významná obecná myšlenka pánů senátorů. Nevím, zda vědí, že člověk, který sám sebe poškozují ve snaze vyhnout se jistým povinnostem či získat osobní prospěch, může být stíhán. Samozřejmě v případech dokonané sebevraždy není koho stíhat. Ostatně v případech kouření nikdo nikomu nezakazuje sebe sama poškozovat kouřením.

Další nosnou myšlenkou textu je zjištění: „Co je osobním štěstím jedince, o tom rozhoduje jedinec sám a rozumná vláda do této oblasti nezasahuje.“ Uvědomují si pisatelé, že vláda musí zasahovat do osobního štěstí jedince, pokud je vykoupeno neštěstím jiných? Každý zloděj, získá-li lup, je šťastný! Svoboda a anarchie jsou rozdílné kategorie.

Z mého pohledu je správná myšlenka autorů textu, že „stát má omezovat svoje státní zásahy, kdy je to nezbytné a kdy to jednoznačně koresponduje s veřejným zájmem“. Jakékoliv omezování kouření ve společnosti je ve veřejném zájmu, je-li veřejným zájmem zdravá populace. Pokud ovšem veřejným zájmem není něco jiného. Jistě není veřejným zájmem co největší zisk firem produkcijících cigarety nebo léčebných zařízení, jež léčí následky kouření.

Úplně stranou ponechávám názor jednoho ze signatářů, že „zákaz kouření není o zdraví, je o ztrátě našich konzumních hodnot“. Jak kouření souvisí se zdravím, se ví od poloviny minulého století. Tedy buď nevíme, nebo nechceme vědět. Mají senátoři alespoň své asistenty, kteří by je informovali, když už sami problematiku neznají?

Ve výše uvedeném jsem si dovolil komentovat pouze obecnou část senátního návrhu změny zákona. Tu paragrafovou posoudí odborníci - soudci Ústavního soudu.